

Om Viborg Borger- og Haandværkerforening

- Tradition og lokalt sammenhold

Det sociale har altid haft stor betydning for Viborg Borger- og Haandværkerforening. Det oprindelige selskab, som blev navngivet Borgerforeningen i Viborg, var fra stiftelsen i 1854 en klub i den gode gammeldags betydning.

Her kunne satte mænd af det gode selskab fornøje sig med læsning af Berlingske Tidende, Fædrelandet, Dagbladet, Börsenhalle og Viborg Stiftstidende. Desuden kunne man adspredde sig med kortspil – dog ikke til generalforsamlingen, for her var kortspil udtrykkeligt ikke tilladt.

Kun to år senere kom Haandværkerforeningen til. Det var en praktisk foranstaltning, idet det gamle laugsvæsen forsvandt med næringsloven af 1857. I håndværkerforeningens formålsparagraf stod der:

“Foreningens væsentligste formål skal være:

at give den talrige klasse af håndværkere lejlighed til at samles og indbyrdes udveksle meninger og ideer og derved fatte beslutninger, sigtende til standens vel, samt i enighed indbyrdes og i forening med lignende associationer i andre købstæder, på lovlig måde modvirke alt, hvad som strider mod håndværkerstandens interesser”.

De to foreninger trivedes side om side og havde ofte identiske bestyrelser. Den 29. december 1870 fusionerede man under navnet Borger- og Haandværkerforeningen og dens Klubafdeling. Fra 1883 har foreningen haft sit nuværende navn.

I 1863 lagde foreningen kimen til en teknisk skole og bestræbelserne mandede ud i etableringen af en egentlig fagskole med 110 elever i efteråret 1876 i foreningens lokaler ved Gammeltorv. Den 10. januar 1895 åbnede Viborg Tekniske Skole som en selvstændig skole i Reberbanen med Viborg Borger- og Haandværkerforening som en nær samarbejdspartner, men med et teknisk selskab som den drivende kraft.

I det hele taget var det en driftig tid. Foreningen etablerede en sygekasse i 1857, en lånekasse i 1861, en stiftelse med friboliger i 1865, et bibliotek i 1872, et vareløtteri i 1872 og en understøttelsesfond i 1891.

Foreningen har haft til huse flere steder i byen, hvoraf det mest markante er Palæ bygningen, som man overtog i 1947 og udvidede og moderniserede i 1953-54. Foreningen ejede bygningerne i 36 år, hvorefter driften blev så kostbar, at det næsten blev enden på foreningen. Med salget af bygningen blev en truende betalingsstandsning afværget og foreningen flyttede til lejede lokaler, bl.a. i en årrække hos Gurli og Chung på Westend. Foreningen har siden 2003 resideret i de lokaler, der tidligere var kendt som “Paradiset” på Viborg Kaserne.

Årene gik og foreningen planlagde fester og uddelte legater til standens ungdom og julehjælp til enlige, men underlaget skrumpede langsomt ind. I 1984 overvejede man på grund af faldende medlemstal en fusion med Handelsstandsforeningen. Bestyrelsen besluttede dog at holde fast i de traditionelle sociale aktiviteter, som blev udvidet bl.a. med udflugter med guide til forskellige destinationer.

VIBORG BORGER- OG HAANDVÆRKERFORENING

TRADITION OG LOKALT SAMMENHOLD

I dag er foreningen solidt forankret i Viborgs muld. I Viborg Borger- og Haandværkerforening kan medlemmerne trække næring af traditionerne og det gode selskab og i sammenholdets ånd afholdt foreningen i 2004 sit 150 års jubilæum.

Vedtægterne er i årenes løb forandret og tilpasset tidens ånd – og nuværende og kommende medlemmer kan være sikre på, at det nu til dags er tilladt at spille kort til generalforsamlingen!

TRADITION OG LOKALT SAMMENHOLD